

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

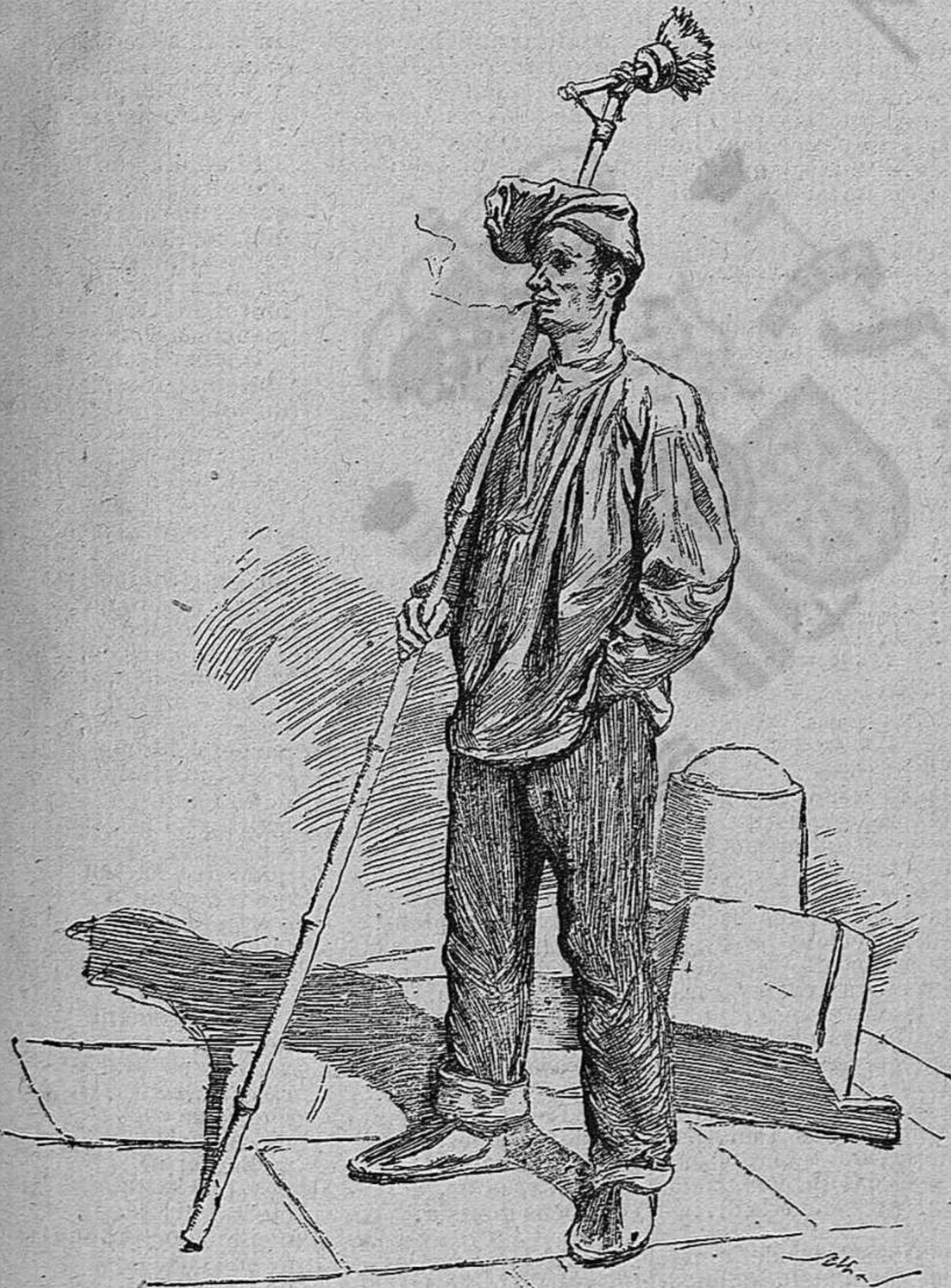
CADA NÚMERO **2** CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, num 20, botiga BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre **ESPANYA** 8 rals, **Cuba** 7 Puerto-Rico, 16 rals, **Estranger**, 18 rals

DESINFECTANTS.

Lo més econòmic.

Lo més eficaç.

ne malvasia,
ne gaseoses,
ne altres coses
placents per mi:
ne marraquí.

Per molt que t'pique
é i mortifique
calor d' infern,
vesteix de hivern:
pósat samarra
com un bandarra:
usa de llana
roba forana,
flassada al lit
é pell al pit.

No t'fies gayre
de corrents d' ayre
que son traïdores
é malfactores.
Boca é orelles
nas é parpelles
porta tapats
é altres forats.

En clavegueres
femers é aygueres;
en les secretes,
en les bessetes,
cambres é sales,
cuynes é escales,
eixides é horts
é sostre-mort
posa mil áctis
contra 'ls parássits,
que si no curen,
la bossa escuren
faent millionari
l'apotecari;
é si de pestes
no ho desinfestes,
es ben segú
t'empestes tú.

Quanta follia
Verge Maria!
Quants disbarats,
pobres orats!
Per més que fassen
é s'escarrassen,
lo qui l'assoli
ja ha begut oli.
Sols Déus, qu' envia
la peste impia,
nos fa morir
ó 'ns pot guarir.
Val mes Sanct Roch
que 'l Doctor Koch.

Preguém de cor
Nostre Senyor;
digám rosaris
é novenaris;
de nostres culpes
fassám disculpes;
ab l'hostia sancta
que 'ls mals espanta
desdejunámnos;
deixuplinámnos;

que 'ls capelans
tregan los sancts
en professons
per carrerons
carrers é plasses.

De les bagasses
Deu nos ne guard'
no 'ns cotxém tart,
levámnos d' hora
é íxám a fora
en romaje
(qu' es bon viatge)
fervents cantant:
Ruca Satán.

Dc tot bon cor
aplegam l' or,
lo ben guanyat
é 'l qu' es robat
é ab pas ben llest
posámlo prest
entre les mans
dels capelans:
que ab nostres bens
cremen encens;
que ab los lurs cants
desinfectants
omplen d' encís
lo paradís,
faent que Déu
mate 'l mal gréu
que sa suprema
bondat extrema
tè a bè enviarnos
per flajelarnos.

En l' entenent
(si no 'ns atén)
é continua
la peste crua,
que 'ns cremarém,
flestomarém
é ab lo Banyeta
farém brometa.

Lavors los neos
sera ateos;
farém taboles
é xerinoles,
saraus, ballades
é cargolades;
tocarém luego
l' himne de Riego,
com nostres pares
traurém als frares,
dirém farsants
als capelans
é fins la grana
de LA CAMPANA
escamparém
é sembrarém
desde 'ls altars
als campanars.

Mon car amich
d' aço que 'us dich
féuñe bon ús.

Amen Jesús.

UN TRINITARI DESCALS.

PERQUE vegin fins a quin punt mirém per
a vida y la salut dels nostres lectors,
han de saber que 'l present número de
LA CAMPANA está imprés ab tinta des-
infectant, sobre un paper especial, de
la nostra invenció, titolat paper de
matar microbis.

Per consegüent, lo present número es invulnerable
al cólera. Basta posarne un exemplar a cada porta de
una habitació, perquè 'ls microbis no hi penetrin. Ells
se 'n guardarian prou.

Y no vá de broma, no: jo 'ls asseguro que tant la
tinta desinfectant com lo paper de matar microbis
son més eficassos pèl cas, que las novenas, los triduos
y las medallas de la Reparadora y tant útils al menos
com los mil y un específichs que venen los apotecaris
contra 'l cólera.

Ja ho venhen, perquè aquest número siga extraor-
dinari de noms y de fets, doném ilustració en la pri-
mera plana y en la quarta.

De la primera plana se 'n ha encarregat lo distingit
dibuixant Pellicer, que trobantse accidentalment a Bar-
celona, s' ha dignat favorirnos ab dugas figuras fetas
de má mestra.

L' auca de la quarta plana es deguda al no menos
notable Apeles Mestres, que a pesar de trobarse molt
delicat de salut, fins al punt de haver tingut de deixar
treballs serios de molta importancia, ha prés de gust l'
execució de un treball més lleuger, que després de tot
es per ell un entreteniment, en obsequi de nosaltres y
dels seus antichs amichs, los lectors de LA CAMPANA.

Lo Dr. Koch diu una cosa.
Mr. Pasteur diu tot lo contrari.
No es gens estrany que vi en materias de cólera pu-
gan posarse de acort: l' un es alemany y l' altre fran-
ces.

Perque vegin que per combatre 'l cólera son més
útils las riallas que las plorallas, vaig á citar un fet que
proba 'l desastós efecte del sistema rúgubre

En la epidemia del '54, la ciutat de Mataró vá ser un
dels pobles més castigats de Catalunya. Precisament lo
dia que vá haverhi més mortalitat va ser l' endema de
un en que trobantse l' iglesia plena de gent, un capellá
trastornat fins al extrem, va pujar a la trona, y ab li-
grimas als ulls y manotejant desesperadament, va dir:
que 'l mon s' acabava, que no hi havia remey per l'
humanitat; que Déu havia enviat al angel extermina-
dor; que ningú s' escaparia al cástich diví y altrás
bestiesas p' r' l' istil.

L' endema aquest capellá moria, com també a seva
majordona y un gran número dels fiels atorrats que
van sentirlo, prenentse al peu de la lletra aquellas pre-
diccions apocalipticas.

Si en lloch de anar á l' iglesia á estemordirse mutua-
ment, haguessen sortit tranquilament a fora a fer una
costellada, de segur que molts de aquells infelissos en-
care serian vius.

Dissapte 's publicará un folleto dedicat exclusiva-
ment al cólera titulat: GUERRA AL CÓLERA! Instruc-
cions per combatre el escribes en vers y á corre curta
pel doctor C. Gumá, catedrático de medicina humo-
ristica.—Preu jun ral

Con que, espavilarse: si 's moren será per culpa
seva.

Pobre Cólera! Creurien que casi bè 'm fá llastima?
Aquells fueros que tenia al any 35 y al any 54...
que s' han fet al any 65 ja vá ser més manso; y lo
qu' es are no cal parlarne.

Es un Cólera degenerat, esbravat, sense fortaleza
Voi passejarse per tot lo mon y casi no 's pot moure.
Fá com los tisichs qu' en l' últim periodo de la malal-
tia, postrats al lit y abatuts, es quan pensan ab los
viajes

Vaja, Microbis, torneuse'n al Ganges que aixó es la
lluna. Y si pèl camí trobèu á algu que al veureus tant
estropellats vos pregunta:—«¿Qui sou?» ja li podeu
respondre:

—«Som uns pobres Microbis, que ab aixó de la ci-
vilisació y de la higiene, hem vingut á menos.»

A medida que s' estudia 'l Cólera, vá desapareixent
la por que avants causava... y senyors, la por matava
més gent que 'l Cólera.

Y cuyd-do que la por no 's prevè ab desinfectants
ni 's cura ab laudano Ademés la por s' encomana de
manera que vé á ser l' enfermetat més contagiosa que
's coneix.

Si Hipócrates, l' immortal autor dels aforismes mé
dichs vis-qués avuy dia y fòs redactor de LA CAMPANA,
escriuria 'l següent:

«Pèl Cólera, fora pò,
y bons tragós de ví bó.»

L' extrém de la precaució.
A la frontera de Italia van desinfectar ¿qué dirian?
Un wagó plé de cloruro de calcs, ácit fenich y altres
desinfectants.
Si ho haguessen fet á Mataró, quina brometa.

ERRETRÉ, terretré, terretré!... Aquest
terretré lo tinch ficat al cervell. L' es-
ladant del pis de sobre no 's treu ni de
dia ni de nit lo cornetí dels llabis

Avuy hi he enviat la minyona á
queixarse ¿y saben que m' ha respost?
Que 'l coure es un gran preservatiu
contra 'l cólera, y qu' ell usa 'l coure en forma de cor-
netí.

A més de las prescripcions del Dr. Koch hi ha un
preservatiu seguríssim contra 'l cólera.

Las novelas de Paul de Koch. A ca 'n Lopez las
venen.

Fán torce de riure de una tal manera, que no hi ha
microbi, per robust que siga, que pugua resistir las es-
batzegadas.

Veus'aquí l' epitafi qu' en Cárlos Altadill vá es-
criure en 1865, lo dia de cantarse 'l Te-Deum, per la
desaparició del cólera:

Lo cólera jau aquí,
trist deixantme y descontent,
puig qu' en mitj de tanta gent
com ha mort durant tres mesos,
per mon dolor, ¡ay de mi!
no ha mort cap dels meus inglesos.

Los sabis que disputan sobre la naturalesa del cólera
tenen partidaris acerrims y detractors implacables.

Fins ab aixó hi ha partits.
Segons tinch entes, lo Sr. Fontrodona es un dels ad-
miradors més entusiasmats del Dr. Koch.

Ey, entenemnos: del Coch del restaurant Martin.

Diuen lo: uns que 'ls microbis tenen la forma de
punt; altres sostenen que tenen la forma de coma; al-
tres s'oposan que la forma del microbi es un interro-
gant.

—¿Volén jugar, deya un mestre d' estudi, que al cap-
de-vall aixó no será una malaltia, sinó un tractat de
puntuació?

Pèls que venen de Fransa, set dias de incomodo; set
dias de menjar malament y de dormir pitjor; set dias
de no sortir a passejar; set dias de incomunicació; en
una paraula, set dias de lassareto.

¡Pobres Lassaros!

Passa un reverendo ab la majordona al costat.
Un embianquinador del Plá de la Boqueria, exclama:
—Tú, mira, un microbi y una microbia.

Un home molt desconfiat deya:
—Y que si venia 'l cólera á Barcelona no hi hauria
remey per nosaltres, perquè es lo que sempre dich:
tenim una policia que no val una pipada de tabaco.
Aixís com no es capás de agafar un lladre, tampoch
fora capás de agafar lo cólera.

Un metje s' está atracant de melò. Un amich seu se
'l mira assombrat y li pregunta:

—Com es que als tès parroquians sempre 'ls hi es-
tás dibent que no menjin melò y tu te 'n atipas.

Jo t' diré: dibentlos que no 'n menjin, no 'n com-
pran; no comprantne van més barato... y com que á
mi m' agradan tant...

—Senyora ¿vol que li conti un cas?
—Un cas? Fugi d' aquí... fugi d' aquí... en temps de
Cólera no 'm parli d' aquestas cosas.

Escena de actualitat:
—Lo pare 'm fá venir á veure si 'm pagaré aquest
compte.

—Digas al teu pare que no estich 'per res, que 'l
metje m' ha recomenat la tranquilitat.

Un visita á un seu amich que té dos canaris al men-
jador, dintre de las gabias corresponents.

Naturalment ¿sobre qué ha de recaure la conversa?
Sobre 'l cólera.

L' amich li diu:
—Vaja, mentres vejis aucells, no tingas por del có-
lera.

Las altrás vegadas que venia 'l cólera 'l colocaban
á l' exercit.

Si senyors, sí: 'l declaravan oficial.

Però lo qu' es aquesta vegada, ni soldat ras... ni
recluta disponible.

Han fet bon negoci ab aixó del cólera:
Las caixas de seguros. Son tants los que creyan que
a cap de quatre dias se moririan y van corre á asegu-
rarse...

Han fet mal negoci ab aixó del cólera:
Los botiguers de roba. Van fer una provisió tan gran
de merino y robas de dol, que are no saben com di-
montri despaxarho.

A un metje li preguntava un parroquiá:

—¿Es á dir que no pot menjarse fruyta de cap mena?

—De cap mena no li dich tant.

—Donchs fassa 'l favor de indicarme quina classe
de fruyta pot menjarse.

—La millor, la més digestiva y la més agradable en-
tre tolas, y que no ofreix lo menor perill es la Fruyta
amarga y la Fruyta verda de 'n C. Gumá.

—¿Qué no ho sab?... Vindrà á Barcelona á últims de
setembre ó á primers d' octubre.

—¿Qui? 'l Cólera.

—No senyor, en Sagasta.

—Lo matéix tè.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.
Barcelona, Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.

AUCA DEL ASSIÀTICH.

En un dia de desgracia
lo Cólera neix al Assia.

Apenas treya las dents
ja matava als seus parents.

Quan va ser gran va agafar
l'afició de viatjar.

Y are tot l'any se passeja
y á tots los pobles mareja.

Ab ácits y otras cosotas
per tot li fan fer ganoyotas.

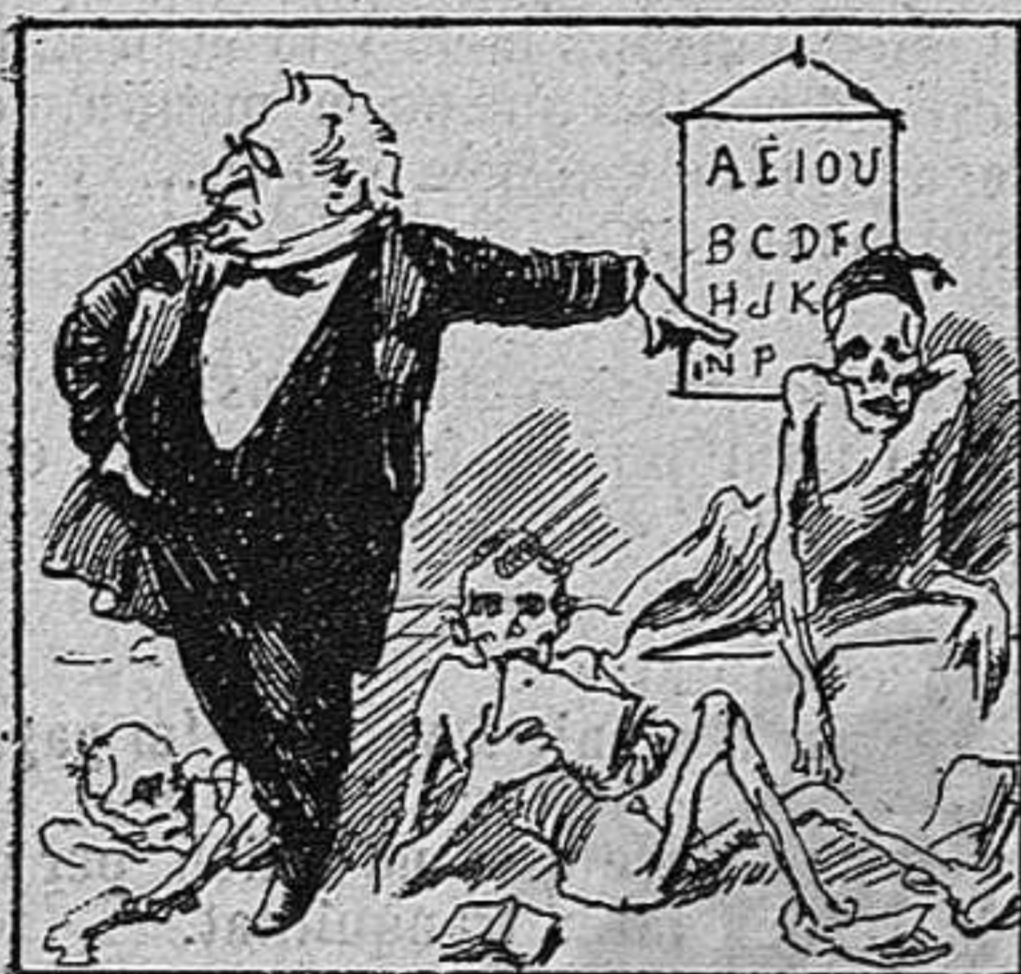
Resultát. que ab tan romansó
s'ha tornat d'alló més manso.

Com si fòs seu tot lo mon
aquest any se 'n vá á Tolón.

De Tolón passa á Marsella
y als francesos atropella.

Y exclama: «¡L Cólera ray!
Lo que faig no ho farà may.»

La Sanitat se desperta
y 's posa arma al bras y alerta.

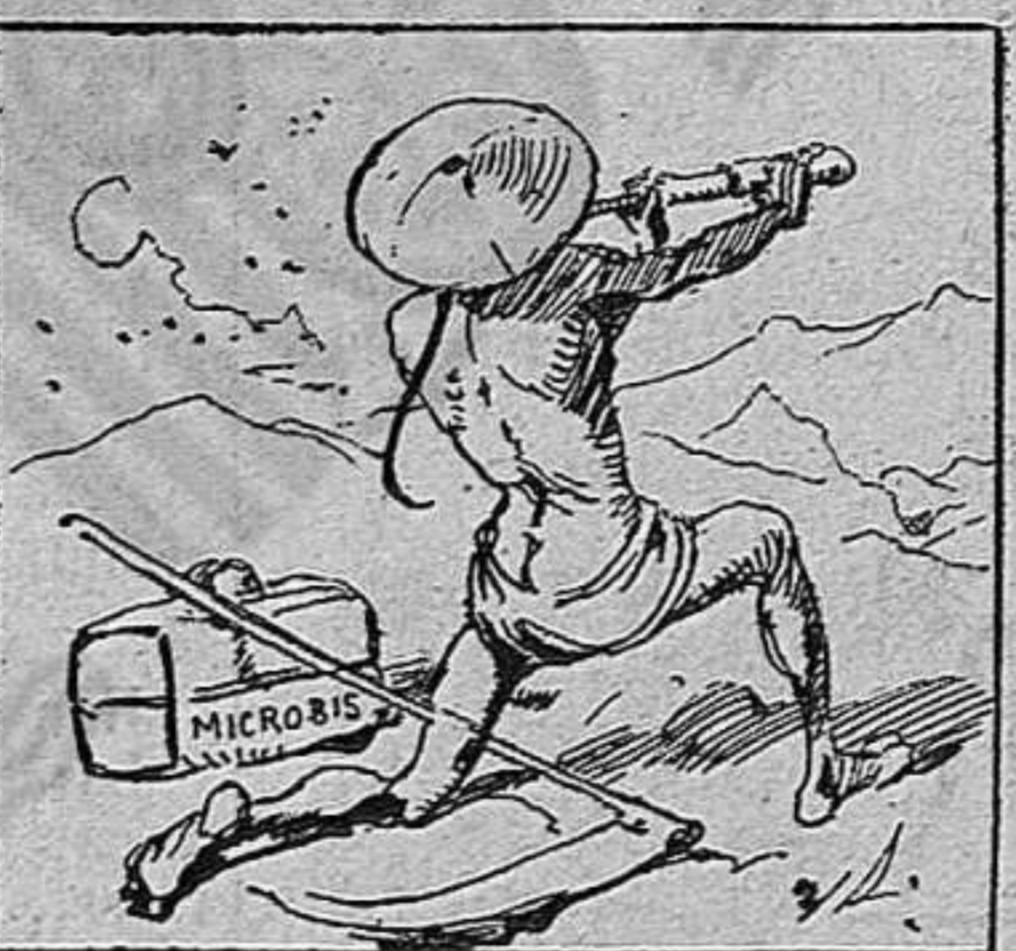
Posa cordons en los passos,
que si vè cayga de nassos.

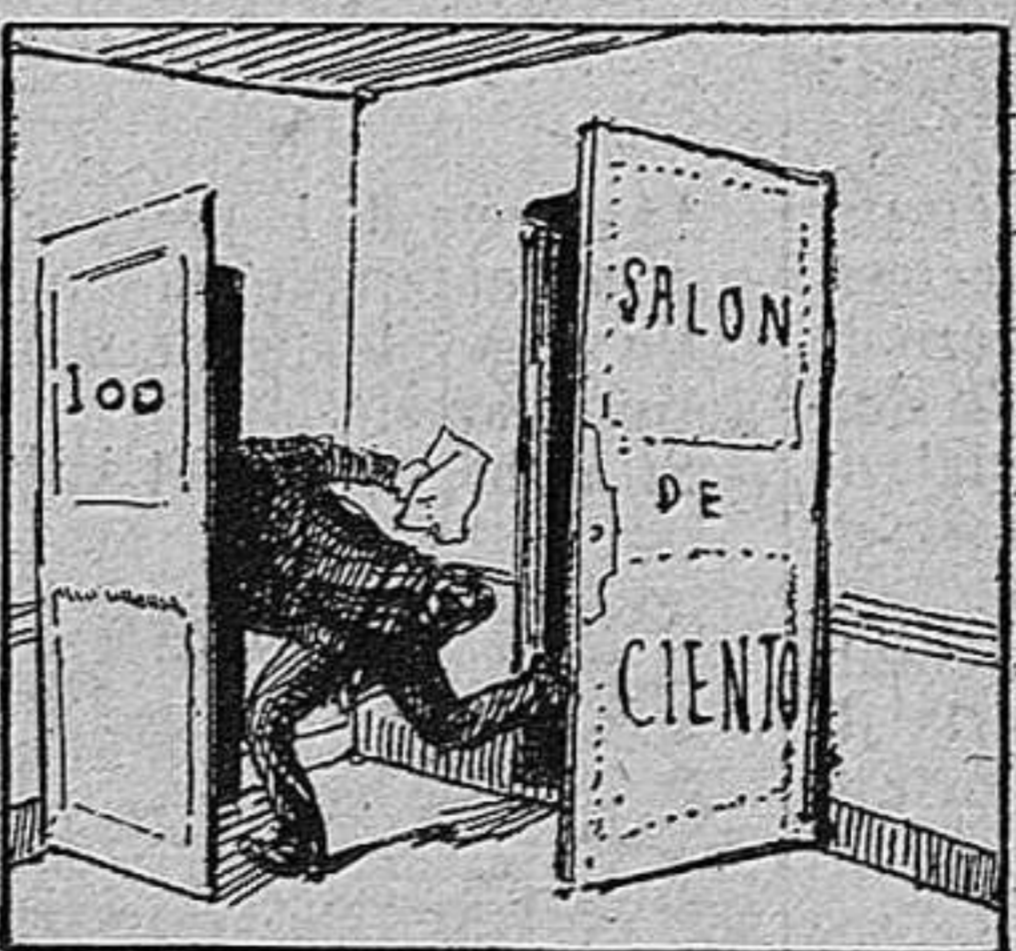
Tant pèls joves com pèls guetos
organisa lassaretos.

Lo Doctor Koch diu: «¡Bah, bah!
¡Quin Morbo més casulá!»

A baladrer ningú 'l guanya
y diu que se 'n vindrá á España.

D' Albert aixis que ho sent,
dona probas de valent.

Lo Mónstruo no si encaparra
y mostra tenir més barra.

L'España viu més tranquila
veyent que hi ha qui vigila.

Y 'l Morbo diu: «¡No 'm voléu?
Prou que 'us ne penediréu.»

«Jo 'us faria una neteja
que á tots dariau enveja.»

Y are 'us deixo divertits
ab lo Morbo dels partits.